

מ"ת 14047/11/13 - סמיר אבו גאמע, פרוק אבו גאמע, סאלם אבו גאמע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 14047-11-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע ואח'

בפני כב' השופט יעקב פרסקי
המבקשים: 1. סמיר אבו גאמע 2. פרוק אבו גאמע 3. סאלם אבו גאמע ע"י עו"ד
אוהד סלמי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז דרום פלילי באמצעות עו"ד ואדים סיגל

החלטה

בקשה להסרת חיסיון לטובת הציבור, בהתאם לסעי' 45 לפקודת הראיות.

1. כנגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות בנשק ומעשי פזיזות ורשלנות בקשר לנשק. המבקשים הגישו בקשה בהתאם לסעי' 45 לפקודת הראיות להורות על הסרת חיסיון לטובת הציבור, במספר נושאים. ההקשר הינו ליום אירוע, 30.10.13 סמוך לשעה 15:30, סכסוך בין משפחת המבקשים למשפחה המתגוררת בסמיכות, משפחת אבו עאבד, המתלוננים, המתגוררים בשכונה 33 ברהט. כעולה מכתב האישום, בשטח שבין בתי המשפחות החלה התגודדות והתקהלות של בני משפחת המתלוננים. החלו חילופי זריקות אבנים וגרימת נזקים למשפחת המבקשים. בשלב מסוים לכאורה, המבקשים 1-2 ירו משיג הממוקם ליד בית 29 של משפחת אבו גאמע לעבר בתי המתלוננים. בסמוך לכך נטען כי המבקש 3 ירה לעבר בתי משפחת המתלוננים באמצעות רובה.

2. עד התביעה המרכזי הינו השוטר חיים בלילה (להלן: "בלילה"), אשר נערך בתצפית לעבר בתי משפחת המבקשים, וזאת לאור כך שצפוי היה להיערך חיפוש משטרתי בבתי המשפחה. השוטר בלילה כעולה מהודעתו מיום 30.10.13 מפרט את השתלשלות האירועים, התגודדות וקטטה שהתפתחה במקום, לפני כניסת הבלשים לצורך חיפוש בבתי משפחת המבקשים. אז, החלו להישמע קולות ירי. השוטר בלילה מפרט את ההתרחשויות ומתייחס למבקשים ולמעשיהם, בין היתר דרך פתח השיג של משפחת המבקשים, המכוסה בברזנט שחור. מפרט השוטר בלילה כי הוא שהכווין את השוטרים לצורך ביצוע המעצרים. הוסיף השוטר בלילה בהודעתו זו כי ראה את ההתרחשויות בצורה ברורה, מרחק של 200 מטר כאשר הוא מצויד במשקפת.

3. השוטר בלילה הוסיף בהודעה נוספת מיום 3.11.13 כי עלה לתצפית עם מצלמת וידאו אולם נמנע ממנו לצלם שכן היה ממוקם באזור המשפחה היריבה במקום גבוהה. אמנם, הצד היורה ממשפחת המבקשים לא ידע שהוא מצוי שם, באחד מבתי המשפחה היריבה אולם בפועל, בשל כך לא יכול היה לצלם וגם להתבונן במשקפת מה גם שבחלק מהתצפית היה עליו לתפוס מחסה, אם כי הדברים שראה במשקפת ושפירט בהודעה מיום 30.10.13, הינם מה שראה בוודאות מוחלטת. עוד הוסיף השוטר בלילה כי רק בתום האירוע הבין כי למרות שחשב שחלק מהאירוע צולם, בפועל, לא צולם דבר בשל טעות שלו. לבקשת הפרקליטות הבהיר בלילה במזכר מיום 6.11.13 כי ההכוונה של השוטרים עד למעצר החשודים הייתה באמצעותו, כשהוא נעזר במשקפת.

4. לטענת המבקשים, **נקודה ראשונה בבקשה הינה באשר למיקום התצפית**. מעדותו של בלילה עולה כי הוא היה ממוקם בתצפית מבתים של המתלוננים, וכי עדותו היא היחידה הקושרת את המבקשים. נטען שלא ברור הכיצד יכול היה בלילה לראות התרחשות מבעד ומעבר לברזנט שחור מאותו בית ממנו שמע בלילה קולות של ירי? נטען כי לא יכול להיות שבליילה ראה למשל את סאמי עומד מאחורי פח איסכורית ליד משאית של חברת ויטה שהייתה במקום והסתתר וכי הדבר אינו הגיוני ולא אפשרי. לפיכך, נטען כי חשיפת מיקום התצפית הינה קריטית לאור הסתירות המהותיות העולות מעדותו של בלילה והדבר ישפוך אור רב על הנעשה במקום. נטען כי לא הגיוני ששוטר יגיע למקום תצפית, עם מצלמה ואין תיעוד למה שצולם.

5. המבקשים עתרו **בנקודה שניה, בקשר למזכר מיום 22.1.14**, להסיר את החסיון באשר לזהותם של הגורמים המאשרים שנזכרו במזכרו של החוקר שי מלול מיום 22.1.14, אותם אלו שאישרו למשפחת המתלוננים להתקבץ ולהתאסף ליד בתי משפחת המבקשים. לטענת המבקשים, הוגשו תלונות רבות מאת בני משפחה כנגד בני משפחת המתלוננים אשר בהזדמנות זו נכנסו לשטח בתייהם, זרקו אבנים, שברו שמשות ונזקים רבים, הכול לכאורה בחסות המשטרה ולכאורה מדובר בשימוש באזרחים כנגדם ללא אישור מתאים. נטען כי אין מדובר לפיכך באירוע אקראי אלא מתוכנן בידי המשטרה, ולפיכך התבקשה זהות מאשרי ההתקהלות שהייתה במקום.

6. **המבקשים עתרו בנקודה שלישית**, להסיר החסיון בנוגע לעדותו של מר אחמד אבו עאבד מיום 1.11.13, במסגרתה הושחרו מספר קטעים מההודעה כפי שקיבלו המבקשים לעיון. נטען כי בעדותו של אחמד אבו עאבד עלה כי משפחתו התבקשה לעשות פרובוקציה כדי לגרום לבני משפחת המבקשים להשתמש בנשק ואז לעצור חשודים ולתפוס נשקים. לפיכך נטען כי מספר קטעי העדות שעליהם הוחל החסיון, חיוניים להגנתם.

7. **נקודה רביעית שהעלו המבקשים**, נוגעת לחשיפת שני מיידעים מודיעיניים, אחד מהם נוגע לצו החיפוש שניתן מלכתחילה, לפני האירוע.

8. המשיבה טענה כי אין בחומר עליו הוטל החיסיון בכדי לתרום להגנת המבקשים בשום אופן. באשר לנקודה הראשונה, לגבי מיקום התצפית, לנקודה השנייה, באשר לזהות מאשרי ההתקהלות, נטען כי די בכך שיש למבקשים לצורך הגנתם דיסק בו מצולמת ההתקהלות האלימה של בני משפחת אבו עאבד לביסוס טענת הגנה מהצדק. באשר לנקודה השלישית, עדותו של מר אחמד אבו עאבד, נטען כי בשורות הספורות שהושחרו, אין בכדי לקדם את הגנת

המבקשים. כך גם באשר לטענה לחשיפת מיידעים תוך הדגשה כי לא מידע 616 ולא 947 שעניינם קשור לסיבת הנפקת צו החיפוש יכולים לסייע למבקשים. לפיכך נטען כי יש לדחות הבקשה.

במעמד צד אחד עיינתי בחומר החסוי, בסרטונים של שחזור האירוע ושמעתי את רכז המודיעין.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ועיינתי בחומר, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

9. בסע' 45 לפקודת הראיות, שכותרתו: "חסיון לטובת הציבור", נקבע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה".

10. הנקודה הראשונה, נוגעת למיקום התצפית שבה ישב בלילה עובר לאירוע. מעדותו של בלילה עולה כמעט בדיוק היכן הייתה התצפית. מציין בלילה כי עלה לתצפת מאחד הבתים של משפחת המתלוננים שמול בתי משפחת המבקשים לאור הכוונה לעריכת חיפוש. ציין בלילה כי היה בנקודה גבוהה, ויש לציין כי אין הרבה כאלו במקום. על הדבר חזר הוא בהקשר לירי, כשתיאר שירו לכיוונו שהיה בנקודה גבוהה. בלילה מציין כי המרחק המדובר מהתצפית היה כ- 200 מטר. בכתב האישום תואר מרחק של כ- 150 מטר. אין עסקין באיזור בו יש בנייה רוויה, ברזולוציה הרלבנטית, והדבר ניכר מתצלום אוויר שהוצג לעיוני, כמו גם בסרט שחזור האירוע. מדובר בנקודת תצפית שפחות או יותר ברורה, או לכל הפחות, הזווית די ברורה, מבחינת טענות אפשריות לשטחים "מתים" וכיו"ב. לא מצאתי כי הצורך לגלות את המיקום המדויק, לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שיש לא לגלותו ולא קריטי להגנת המבקשים המיקום המדויק. יש לציין כי אין הדבר פותר את בלילה בחקירה נגדית מהתייחסות לשאלות נוקבות באשר לאירוע ומה שראה, כמו גם באשר להפעלת המצלמה וכיו"ב. החיסיון הינו נקודתי בחשיפת המיקום המדויק של התצפית, להבדיל מהקווים הכמעט מדויקים שצוירו בעדות בלילה ולפיכך לא מצאתי לקבל המבוקש.

11. בנקודה השנייה טוענים המבקשים לגבי אותה התקלה שאושרה והצורך לחשוף את הגורם המאשר. לא מצאתי שיש מקום להסרת החיסיון באשר לזהות הגורם המאשר אם כך הדבר, של אותה התקלה. לא מצאתי לתת "ציון" לניסוח המזכר המבוקש, ניסוח שאינו מהמוצלחים. דומני, כי אם בכוונת המבקשים לטעון טענות הגנה מהצדק, אודות ההתקלה, לא יהיה צורך לשם ביסוס הגנה זו לקבל מידע קונקרטי, בהנחה שאושר הנטען בידי המבקשים, מי בדיוק המאשר.

12. בנקודה השלישית, לגבי השורות המושחרות בעדותו של מר אחמד אבו עאבד, אף כאן, אין במה שהושחר, לגביו יש חסיון בכדי לסייע להגנת המבקשים, וזאת לאחר שעיינתי במקור המסמך ללא "השחרת" השורות הרלבנטיות.

כך גם באשר לנקודה הרביעית, ולאחר שעיינתי במיידעים 616 וכן 947 לגביהם, איני סבור שיש בחשיפתם בכדי לתרום להגנת המבקשים.

סיכומם של דברים, לא מצאתי בנסיבות ענייננו כי יש הצדקה להסרת החיסיון מהראיות המבוקשות ושהצורך לגלותם לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שיש לציבור שלא לגלותם.

לפיכך, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים.

הפרקליט המטפל יעמוד בקשר עם עוזרי המשפטי לקבלת החומר שהוגש המצוי בלשכתי.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ה, 03 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.